

[Finansministeren.]

af kildeskattelovens pensionistbeskatningsregler må således gælde fra og med indkomståret 1974. Af hensyn til instruktionen over for de lokale myndigheder bør lovforslaget derfor gennemføres inden folketingets sommerferie.

Idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, skal jeg anbefale det fremsatte forslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om justitsministerens redegørelse til folketinget af 4. maj 1973.

(Redegørelsen (nr. V) findes i tidenden sp. 5950).

Formanden: Jeg skal fastsætte en taletid på indtil 25 minutter for ordførerne i første omgang.

Orla Møller: Det er oprørende, når man i et socialt retfærdighedssamfund kan se sådanne eksempler på, hvordan økonomisk stærke kan misbruge økonomisk svage, som vi har set i de seneste dage og uger, ja, for den sags skyld både måneder og år, og der kan ikke herske nogen tvivl om, at det må være en viljesbetonet indsats, politikere er forpligtet til på ethvert tidspunkt over for en sådan virksomhed. Der må med alle til rådighed stående midler gøres, hvad der kan for at stoppe noget sådant. Jeg vil gerne i dag udtrykke min taknemlighed over, at det, der er kommet til udtryk i den rapport, der er udarbejdet af statsadvokat Grell og statsadvokatfuldmægtig Rørbæk Pedersen, så grundigt har givet os hjælp til at se nogle af de afskyelige og forkastelige metoder, der kan anvendes også inden for et retssamfund, når man forsøger at udnytte sin stærke økonomi. Jeg vil også gerne give udtryk for, at det er en velgørende ting i et samfund som det danske, at en presse med ualmindelig energi søger at afsløre metoder, der går ud over den svageste del af samfundet. Det er glædeligt at kunne konstatere, at den danske presse som helhed ikke vil holde hånden over hverken skattesvigere, ejendomsslagtere eller pantebrevsbaroner. Det er for det

danske samfund som retssamfund en af de allerstørste fordele, vi overhovedet kan påpege.

Når jeg har sagt dette så stærkt, vil jeg også godt have lov til at føje til, at jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der er en levende, stærkt følt retfærdighedssans bag det arbejde, som pressens journalister har lagt for dagen i afsløringerne — jeg er ikke et øjeblik i tvivl om dette — men jeg synes nok, at i glæden over dette arbejde dryppes der en malurt i bægere og forbindelse med offentliggørelsen af det fortrolige papir. Jeg giver helhjertet tilslutning til de betragtninger, som fhv. statsminister Hilmar Baunsgaard gav udtryk for i en kronik i Berlingske Tidende den 7. maj 1973. Hvis man overtræder landets love under devisen hensigten helliger midlet, har vi kastet os ud i en udvikling, der kan blive overordentlig risikabel, i hvert fald hvis vi fortsat vil opretholde to ting i vort samfund, nemlig retfærdigheden og hensynet til mennesket.

Jeg ved godt, at det er meget vanskeligt og vel også direkte urimeligt at påkalde nogen som helst form for sympati over for mennesker, der kynisk udnytter deres muligheder for at tage andre ved næsen, men det må nu altid være et rimeligt princip i et retssamfund, at man videst gørligt ser væk fra navne i den forbindelse. Det kan ikke være det afgørende, når det drejer sig om den slags ting, at man skal have fat på personer og have dem hængt ud. Det er ikke menneskejagt, det drejer sig om, når der skal hindres forbrydelser i et land. Det, det drejer sig om, er at skabe den lovgivning og det miljø i et samfund, der giver muligheder for at komme forbrydelserne til livs. Der skal ikke stilles mennesker i gabestokken, det er ikke nødvendigt, det er end ikke nødvendigt, selv om de har gjort sig fortjent til det.

Når navne nu er kommet frem, som tilfældet har været i forbindelse med Grell-rapporten, kunne jeg godt, stiltødt ganske vist, fortælle nogle af de journalister, der var årsag til det, at det har afstedkommet menneskelige tragedier, som de bitterligt vil have ondt af, når de får kendskab til dem. Det er altså ikke menneskejagt, det drejer sig om. Vi skulle have udviklet os langt væk fra den situation i et moderne retssamfund. Det drejer sig om at stoppe muligheder for,